Esmorzars per a l'optimisme

L'Ajuntament vol incorporar de forma progressiva les persones sense sostre als circuits institucionals

Les trobades amb sostre se celebren des de fa més d´un any a l´Espai 31 · Aniol Resclosa

No tenen habitatge, però sí molta empenta. Cada dimecres, l'Espai 31del Mercadal acull les "Trobades amb sostre", on persones sense llar es reuneixen per esmorzar plegades, compartir les seves experiències i buscar solucions col·lectives. Habitatge, feina i salut són els temes que més els preocupen, però allà es parla de tot, fins i tot del Brexit. Lluny de resignar-se, els participants posen en comú les seves idees per sortir d'aquesta situació

LAURA FANALS | GIRONA

Viure al carrer comporta moltes dificultats. Algunes són evidents, com la fred, la inseguretat i la incomoditat. Altres, però, deixen cicatrius més profundes i a vegades més difícils de detectar, com per exemple l'individualisme, l'egoisme o la desconfiança envers els altres. Per tal de fer front a aquesta situació, el Consorci de la Sopa de Girona organitza des de fa més d'un any les "Trobades amb sostre", en què un cop per setmana persones sense llar es reuneixen tot esmorzant per compartir experiències i fer propostes de futur. Es tracta de sessions lliures i de caràcter voluntari que tenen un punt en comú: l'optimisme.

L'abundància de temps lliure és un dels principals problemes de la gent sense sostre. "Quan et trobes en aquesta situació, no pots orientar la teva vida cap a enlloc i augmenta el risc que caiguis en addiccions. Per això és tan important tenir el temps ocupat", assenyala l'educador que dinamitza les sessions, Manel Sanz.

Habitualment assisteixen unes vuit persones a la sessió, tot i que la xifra canvia cada setmana. La gran majoria són persones que viuen al carrer, però també n'hi ha que ja han superat aquesta etapa i que hi continuen anant perquè s'hi segueixen trobant bé. Aquest és el cas, per exemple, d'en Juan Carlos, un extremeny que porta quinze anys vivint a Girona. Ell ha aconseguit superar la seva addició a l'alcohol i també ha aconseguit abandonar el carrer: després de passar dos anys en un pis tutelat, ara ja s'ha pogut establir pel seu compte. Està molt agraït a la Fundació Teresa Ferrer i la Fundació Drissa per les oportunitats que li han donat, i malgrat assegurar que ha estat molt complicat i que no és "exemple de res", la resta se'l mira amb admiració.

A les "Trobades amb sostre" es parla una mica de tot. Sobretot d'habitatge, feina i salut, que són els que més preocupen els assistents, però també de qüestions d'actualitat, com ara el Brexit. En algunes ocasions també hi assisteix una psicòloga i fan "teràpia de grup". La majoria agraeixen poder explicar-se i compartir les seves

inquietuds, tot i que alguns altres prefereixen deixar-se estar de sentimentalismes i organitzar-se per buscar solucions col·lectives. "La gent que està al carrer és molt individualista, i aquí intenten sortir-se'n de forma conjunta", assenyala Sanz.

Després de gairebé un any i mig, el grup ha anat agafant forma i cada cop té més iniciatives. "Al principi jo venia per esmorzar i xerar una estona, perquè m'anava bé desfogar-me. Des de fa uns mesos, però, estem canviant la dinàmica: està arribant gent amb bones idees i estem agafant un impuls important", explica un dels participants.

I això que no és fàcil: al grup hi ha gent amb trajectòries, idees i objectius molt diferents. Alguns d'ells procedeixen de l'Europa de l'Est, d'antics règims comunistes. Tots plegats, doncs, han hagut de tenir molta paciència i moltes discussions abans d'arribar a acords.

Però en una cosa sí que es posen d'acord: el més important, per a tots, és trobar una feina. Saben que des del carrer és molt complicat aconseguir un lloc de treball, però tenen clar que no volen només queixar-se, sinó buscar alternatives. Per això, estan treballant en una llista de propostes per presentar a l'Ajuntament, amb l'objectiu d'aconseguir una ocupació i obtenir una remuneració, per petita que sigui. "Hem de buscar solucions per ajudar el col·lectiu. Que un individu se'n surti, no vol dir que desapareixi el problema", assenyala l'Àngel, originari de Fraga però establert també a Girona. En Daniel, un gallec que aquesta setmana ha participat per primer cop a les "Trobades amb sostre", hi està d'acord. "Compartir aquesta estoneta d'esmorzar és molt positiu perquè ens permet desfogar-nos però també posar idees en comú i tirar endavant projectes que ens beneficiïn a tots", assenyala.

Actualment es reuneixen una hora a la setmana a l'espai Mercadal 31, cedit per la parròquia del barri, però ja han demanat a l'Ajuntament un nou espai per poder-se trobar-se més sovint. I és que, segons recorda Sanz, "les persones sense sostre ens recorden que hi ha coses molt importants a la societat que no funcionen i a les quals no s'ha trobat una solució".

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/06/19/esmorzars-loptimisme/789430.html?utm_source=rss